

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) ระบุว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ” มาตรา 30 ระบุว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” และมาตรา 67 ระบุว่า “รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย”

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552: 11-18) เสนอการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่ 2 (2552-2561) เป้าหมายการจัดการศึกษาภายในปี 2561 เน้นหลักสามประการคือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทย โอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและการจัดการ นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน ขณะเดียวกันสามารถพัฒนาตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

การวิจัยเป็นกระบวนการที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ ๆ ความรู้จากการวิจัยจึงเป็นความรู้ที่มีคุณภาพ การพัฒนาโรงเรียนต้องอาศัยฐานข้อมูลข้อมูลที่ดีนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี การประเมินและการวิจัยเป็นกระบวนการที่ทำให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถนำไปใช้วางแผนพัฒนาโรงเรียนได้อย่างถูกต้องทิศทาง การบริหารจัดการโรงเรียนในยุคจากนี้ไปต้องบริหารบนฐานข้อมูลที่นำไปสู่การตัดสินใจ ได้ข้อมูลสารสนเทศ จากการประเมินทำให้โรงเรียนรู้ว่าเป้าหมายของโรงเรียนประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด มีจุดแข็ง จุดอ่อนที่ใด และต้องพัฒนาไปในทิศทางใด ในขณะที่ข้อมูลสารสนเทศจากการวิจัยเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้ผู้เกี่ยวข้องได้เห็นหนทางที่เป็นไปได้ในการพัฒนาโรงเรียน ท่ามกลางความไม่รู้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนหรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนจะแก้ได้อย่างไร การวิจัยจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยตอบคำถาม

ดังกล่าว พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2543: 11) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้ 1) ความสำคัญต่อโรงเรียน การนำผลงานวิจัยในโรงเรียนมาใช้แก้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้โรงเรียนมีคุณภาพการจัดการศึกษาภาพรวมดีขึ้นตลอดจนการทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของประชาชน 2) ความสำคัญต่อครู การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบผลการจัดการเรียนการสอน แล้วหาทางแก้ไขปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพตลอดจนการนำผลงานวิจัยเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ 3) ความสำคัญต่อนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูได้รู้ความจริงหรือพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อหาหนทางส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน และพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น 4) ความสำคัญต่อวิชาชีพ การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยขยายองค์ความรู้ (body of knowledge) เทคนิคการสอน นวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสำหรับครูเป็นการพัฒนาการทำงานของครูให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

การวิจัยในชั้นเรียนมีคุณค่าต่อการพัฒนาวิชาชีพครูนอกจากจะเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนแล้ว ยังเป็นการพัฒนาวิชาชีพของครูอีกด้วยกล่าวคือ เมื่อครูทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เป็นการส่งเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการของตนเองทำให้ครูมีนวัตกรรม สื่อ และวิธีสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งทำให้เกิดมาตรฐานในการเรียนการสอนตามระบบประกันคุณภาพ ดังที่ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544: 10) กล่าวถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากแนวคิดพื้นฐาน คือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติโดยมีความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย ซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา สุวิมล ว่องวานิช (2544: 14-15) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยปฏิบัติการสรุปได้ว่า 1) เป็นการให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะและการทำวิจัย การประยุกต์ การตระหนัก เป็นทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น 2) เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากนอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน 3) เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรงเนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ 4) ช่วยให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและการแก้ไขปัญหา 5) ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิภาพ (6) ทำให้ครูเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลง (change agent) และ ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544: 5) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนพอสรุปว่า เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นครูไปสู่ครูมืออาชีพ เพราะการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึกทำงานอย่างมีเหตุผล ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้งานของครูมีลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดนิ่ง

จะทำให้เกิดนวัตกรรมที่ทันสมัยนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ทันทั่วถึงและเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะจรรโลงวิชาชีพให้มีความเข้มแข็ง เพราะผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นคือการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่ครูต้องการและเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมทั้งตัวครูและผู้เรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2544 ข: 15) กล่าวว่า แนวทางในการปฏิรูปการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอนของครู โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นครูจึงต้องนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เพราะการวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้ข้อค้นพบมาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู และยังนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544: 2) การจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 นั้น ครูจะต้องพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพด้วยการคิด ค้นหา แนวทางใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ โดยเริ่มพัฒนาตนเองปรับเปลี่ยนแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ เพื่อสนองการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาตนเองของครูผู้สอน และเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2544 ก: 11) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน การค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหา เช่นเดียวกับ บัญชา อึ้งสกุล (2546: 48) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการบูรณาการจัดการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการหาความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสภาพการเรียนการสอน หรือแก้ปัญหาคือเป็นอุปสรรคต่อการเรียน สำหรับ ประเวศ วัชชี (2543: 5) กล่าวว่า ครูเปรียบเสมือนนักวิจัย คือครูต้องให้ความสำคัญกับการวิจัย เนื่องจากการวิจัยมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2546: 2) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนอย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยมีกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง ครูมีการวางแผนหลังจากที่มีการกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขหรือปรับปรุง ลงมือปฏิบัติ สังเกตและสะท้อนผลเป็นวงจรต่อไปเรื่อย ๆ จนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และผู้วิจัยส่วนใหญ่คือครูผู้สอน

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นหน้าที่ของครู ในการนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญและให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ในกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง กรมวิชาการ (2543: 4) ระบุว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ วิจัย เป็นเครื่องมือยืนยันว่าครูปรารถนาให้นักเรียนรู้จักคิดในระดับสูง และจากความรู้ความคิดสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา อันแสดงถึงความสามารถของครูในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ที่ต้องการให้ครูเป็นครูมืออาชีพ ซึ่ง สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2544: 3) กล่าวว่า ครูในฐานะผู้ที่ต้องปฏิบัติตนตามวิชาชีพ จะต้องขวนขวายในการที่จะพัฒนาตนเองและผู้เรียนให้มีศักยภาพ บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ทุกด้าน ฉะนั้นงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมพัฒนาทั้งครูและผู้เรียน และเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญของครูที่พึงปฏิบัติ และ ในประเทศไทยการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยตนเองอย่างเป็นทางการเป็นจริงเป็นจังมากขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2542 ตามการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แต่ถึงอย่างไรก็ต้องมีการพัฒนาครูในการทำวิจัยต่อไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษา งามอาจ นัยพัฒน์ (2543: 35)

ผลงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาไว้แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่จะทำการศึกษาเจาะลึกเป็นประเด็น ๆ ไป อาทิ กนกอร หงส์วิเศษ (2550: 38-39) ศึกษาพบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ให้การส่งเสริมและตัวครูเองจะต้องตระหนักถึงองค์ประกอบ คือ ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การรับรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน คุณลักษณะของผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และแหล่งข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับ วริษา แสนเพชร (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอถ้ำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 พบว่าครูส่วนใหญ่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนคนละ 1 เรื่อง ซึ่งเป็นงานวิจัยแบบง่าย ได้รับการอบรมจากศูนย์เครือข่ายและใช้ห้องสมุดของโรงเรียนเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า ครูส่วนใหญ่มีปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก เรื่อง การกำหนดปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาวิธีสอนหรือการนำนวัตกรรมไปใช้ การสนับสนุนจากผู้บริหารคือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ รัตนาภรณ์ วรรณคำ (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียน และอยู่ระหว่างดำเนินการโดยทำ 1 เรื่องต่อคน ได้รับการสนับสนุนในการทำวิจัยจากเพื่อนครูที่มีความรู้ ส่วนปัญหาที่พบ คือ ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่เป็นผู้บริหารและบุคลากรที่มีส่วนร่วม ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านแหล่งข้อมูล ด้านการเลือกหัวข้อหรือปัญหา และด้านสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าครูยังมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน แม้ว่าจะมีการแก้ปัญหาและพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูก็ตาม ดังที่ สุวิมล ว่องวานิช (2542: 4 - 5) กล่าวว่า หน่วยงานทางการศึกษาให้ความสำคัญในการพัฒนาครูให้เป็นนักวิจัยโดยการจัดอบรมในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึงแต่กลับพบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูยังไม่พัฒนาและก้าวหน้าเท่าที่ควร ทั้งนี้พบว่า มีปัญหาหลายด้านสรุปได้คือ 1) ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะให้ครูสามารถทำวิจัยได้ โดยลำพังส่งผลให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนไม่สำเร็จทำให้ครูเกิดความท้อถอยในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ครูประสบปัญหาในการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย 3) ครูมีข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากภาระงานประจำของครู บางครั้งจำเป็นต้องให้ผู้อื่นไปค้นคว้าแทน ซึ่งส่งผลให้ครูไม่ได้เรียนรู้จากการค้นคว้าด้วยตนเอง สิ่งที่ครูได้มาไม่ได้ปฏิบัติจริง แต่เป็นการทำเพื่อให้ครบถ้วนตามรูปแบบของการวิจัยเท่านั้น 4) ความยากลำบากในการวิจัยทำให้ครูไม่เกิดแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5) ปัญหาการวิจัยที่ครูทำมักไม่ได้เกิดจากปัญหาในสภาพจริงของชั้นเรียน แต่เป็นปัญหาการวิจัยที่เกิดจากการเลียนแบบนักวิชาการจึงไม่สามารถนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน 6) การวิจัยต้องใช้เวลามากในการดำเนินการ สิ่งที่ครูพบไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์ และ 7) การทำวิจัยในชั้นเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนและการเรียนรู้จากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ แต่หลักสูตรการอบรมมักเป็นหลักสูตรแบบเร่งรัด สาระในหลักสูตรที่เกี่ยวกับหลักการของการวิจัย เทคนิคและกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย เป็นสิ่งที่ครูยังไม่คุ้นเคยเป็นเรื่องที่เข้าใจยากและต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝน ต้องอาศัยการปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ แต่ในสภาพจริงหลังการอบรมครูที่ทำวิจัยไม่ได้มีพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูบกพร่องในเกือบทุกขั้นตอน และจิราภรณ์ ศิริทวีป (2544: 7) ได้สรุปสาเหตุเพิ่มเติมว่า ครูขาดการสนับสนุนทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ ตลอดจนแรงจูงใจจากผู้บริหาร และพิชิต ฤทธิจรรย์ (2544: 25) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การวิจัยในชั้นเรียนเกิดขึ้นเพราะ “ความคิดและจิตใจของครู” ที่มีต่อความปรารถนาดีต่อผู้เรียนและต้องได้รับส่งเสริมจากผู้บริหารอย่างจริงจัง

ปรีดา เบ็ญคาร (2548: 4, 28) กล่าวว่า การช่วยให้ครูพัฒนาความสามารถของการวิจัยให้ประสบความสำเร็จ ควรให้ความสำคัญทั้งความรู้ในเนื้อหาวิจัย และกระบวนการจูงใจ การพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนของครู โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการส่งเสริมพลังจูงใจ โดยสอดแทรกกลยุทธ์การให้พลังจูงใจโดยผู้บริหาร คือ 1) พுகกระตุ้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน 2) รับฟังความคิดเห็นของครู และให้โอกาสครูปรึกษา 3) ช่วยเหลือให้คำปรึกษาในการวิจัย 4) ให้โอกาสครูเข้าร่วมกิจกรรมการวิจัย 5) สะท้อนผลการวิจัยในชั้นเรียน 6) สนับสนุนให้ทรัพยากร เช่น เงินทุน อุปกรณ์วัสดุ 7) ให้รางวัล กำลังใจ 8) กระตุ้นให้ทำวิจัยให้สำเร็จ 9) กำหนดนโยบายการบริหารที่เอื้อต่อการวิจัย 10) นิเทศติดตามผล สอดคล้องกับ อรพินทร์ ชูชมและคณะ (2546: 8) กล่าวว่า การส่งเสริม

พลังจูงใจเป็นกระบวนการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้สึกมั่นใจในความสามารถหรือศักยภาพของตนเองในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ให้และผู้รับ ในที่นี้ควรเป็นผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งพลังจูงใจจะมีผลโดยตรงต่อผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความสำเร็จ และ ธวัช บุนนชัย (2545: บทความ) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ต้องรับรู้และยึดถือปฏิบัติต่อครูในการควบคุมดูแล และติดตามผลการดำเนินงานการสอนโดยรับรู้ว่าคุณครูผู้สอนในโรงเรียนจะสอนอะไร สอนอย่างไร ตลอดจนให้การส่งเสริมและพัฒนาครู ดังที่ พิสิษฐ์ คำแสน (2546: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าคุณครูผู้สอนมีความตระหนัก รับรู้ และเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและต่อการพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพของครูอยู่ในระดับมากแต่การสนับสนุนของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลางและควรให้การสนับสนุนในทุก ๆ ปีวิจัยอย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมาการทำวิจัยในชั้นเรียนมีผลโดยตรงกับผู้เรียน และเป็นการพัฒนาตัวครูผู้สอนเพื่อให้ก้าวไปสู่มาตรฐานเป็นที่ยอมรับและเป็นครูมืออาชีพ ผู้มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณครูผู้สอนก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่ง อัสณีย์วัฒน์ แสงตะทา (2546: 48) ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจและสนับสนุนการทำวิจัยของครูในเชิงพัฒนาวิชาการ เพื่อนำผลมาใช้พัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนสำหรับครูยุคใหม่ โดยรุ่ง แก้วแดง (อ้างถึงใน ชีระ รุญเจริญ, 2546: 133) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 (2553: 21) ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน การศึกษาชาติ พัฒนาสมรรถนะครูอย่างเป็นระบบ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มศักยภาพ โดยดำเนินงานตามโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และและปฏิบัติตามโครงการวิจัย ในการพัฒนาการเรียนการสอนของครู ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 มีแผนงาน/โครงการที่ชัดเจน และเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาทั้งหมด 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอคลองหอยโข่ง อำเภอรัตนบุรี อำเภอกวนเนียง อำเภอบางกล่ำ มีหน้าที่จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษา และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาตามมาตรา 24 (5) มาตรา 30 และมาตรา 67 ซึ่งมีจำนวนครูทั้งหมด 1,319 คน ดังนั้น เพื่อสนองตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ยังไม่มีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น จึงสนใจศึกษาว่า มี

การส่งเสริมของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 อยู่ในระดับใด ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะและการบริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันว่ามี ระดับ การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร เพื่อจะเป็นข้อมูล สำคัญในการที่จะนำการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาวิชาชีพครู ดังที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติต่อไป โดยมีการศึกษาระดับการส่งเสริมของผู้บริหาร ในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู และเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมของผู้บริหารใน การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูตามคุณลักษณะของผู้บริหารและขนาดโรงเรียน โดยศึกษาจากครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ข้อมูลที่ได้มาจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือสถาบันที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็นการสะท้อนให้เห็น ถึงการบริหารงานวิชาการในด้านการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการบริหารงานบุคคลในด้านการให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูเป็นครูมืออาชีพอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูตามคุณลักษณะ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการบริหารงาน และขนาดของโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 1,319 คน แบ่งตามขนาดของโรงเรียน ดังนี้ จำนวนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก 330 คน จำนวนครูในโรงเรียนขนาดกลาง 613 คน และจำนวนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ 376 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสัดส่วนของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียนโดยวิธีการจับฉลาก ได้จำนวนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 97 คน จำนวนครูในโรงเรียนขนาดกลาง 120 คน จำนวนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ 98 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ คุณลักษณะของผู้บริหารและขนาดของโรงเรียน ดังนี้

1. เพศของผู้บริหาร
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. อายุของผู้บริหาร
 - 2.1 น้อยกว่า 40 ปี
 - 2.2 อายุ 40 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาของผู้บริหาร
 - 3.1 ต่ำกว่าปริญญาโท
 - 3.2 ปริญญาโทขึ้นไป
4. วิทยฐานะของผู้บริหาร
 - 4.1 ชำนาญการ
 - 4.2 ชำนาญการพิเศษขึ้นไป

5. ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร

5.1 ระหว่าง 1 – 14 ปี

5.2 15 ปีขึ้นไป

6. ขนาดโรงเรียน

6.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

6.2 โรงเรียนขนาดกลาง

6.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

ตัวแปรตาม คือ การส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ใน 3 ด้าน คือ

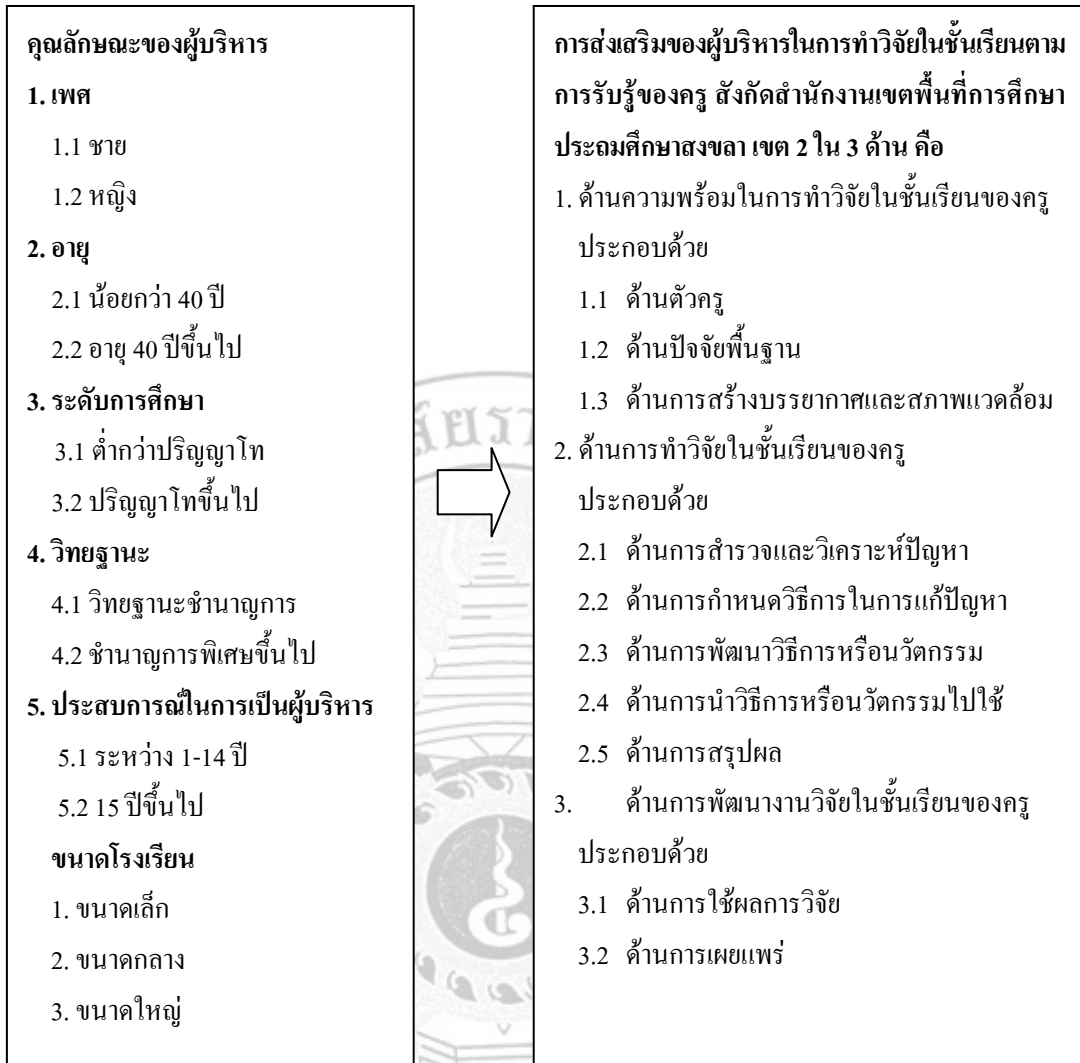
1. ด้านความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
2. ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
3. ด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครู

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา วิชยฐานะ ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเปรียบเทียบ การส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูตามคุณลักษณะ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชยฐานะ ประสบการณ์ในการบริหารงาน และขนาดของโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยแบ่งการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การศึกษาอยู่ในขอบข่ายของการวิจัย ผู้วิจัยนำตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังประกอบภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียน การสอนของครูผู้สอน โดยใช้กระบวนการที่เป็นระบบ และวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับสภาพของตัว ผู้เรียนในชั้นเรียนของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

การส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู หมายถึง การรับรู้ของครู เกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการช่วยเหลือ แนะนำ กระตุ้นและสนับสนุนครู ให้ทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยส่งเสริมและสนับสนุนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และด้านการพัฒนา งานวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ดังนี้

1. ด้านความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการช่วยเหลือ แนะนำ กระตุ้นและสนับสนุน ส่งเสริมครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ในการเตรียมความพร้อมก่อนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ใน 3 ด้าน คือ ด้านตัวครู ด้านปัจจัยพื้นฐาน ด้านการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

1.1 ด้านตัวครู หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการสร้างความตระหนักให้ครูเห็นถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน แนะนำให้ครูปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ให้โอกาสครูเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ให้โอกาสครูเข้ารับการอบรมการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการค้นคว้า และให้คำปรึกษาในการกำหนดประเด็นการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

1.2 ด้านปัจจัยพื้นฐาน หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการกำหนดนโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาผู้เชี่ยวชาญมาให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนเงินทุน/วัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้โอกาสครูได้มีเวลาศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถานที่ และสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร กระดาษ ฯลฯ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

1.3 ด้านการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อม หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการจัดให้มีห้องหรือมุมใดมุมหนึ่งสำหรับศึกษาค้นคว้าในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดให้มีอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาอุปกรณ์ที่เป็นเอกสารเพื่อการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำวิจัยซึ่งกันและกัน และติดต่อประสานงานแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

2. ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการเป็นที่ปรึกษาหรือประสานงานให้มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 5 ด้าน คือ ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ด้านการกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และด้านการสรุปผล

2.1 ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการเป็นที่ปรึกษาหรือประสานงานให้มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาจากการจัดกิจกรรมเพื่อกำหนดเป็นปัญหาการวิจัย การจัดลำดับความสำคัญ

ของปัญหา เพื่อกำหนดเป็นรายการที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือพัฒนาในลำดับต้น ๆ การเขียนหัวข้อ การวิจัยให้ถูกต้องตามหลักวิธีการวิจัย การตั้งชื่อเรื่อง การกำหนดวัตถุประสงค์ และการกำหนด กลุ่มประชากรหรือกลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 2

2.2 ด้านการกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติ หรือการแสดงออกของผู้บริหารในการเป็นที่ปรึกษาหรือประสานงานให้มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการกำหนดแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน การให้คำนิยามหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการทำ วิจัยในชั้นเรียนเพื่อช่วยให้เก็บข้อมูลได้ถูกต้องน่าเชื่อถือและสื่อความหมายตรงกัน การกำหนดวิธีการ หรือนวัตกรรมที่ใช้แก้ปัญหา การได้มาของวิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้แก้ปัญหา และการสืบค้นข้อมูล จากคอมพิวเตอร์ เช่น เอกสารอ้างอิง ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในชั้นเรียนในการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

2.3 ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติ หรือการแสดงออกของผู้บริหารในการให้คำปรึกษาหรือประสานงานให้มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ การกำหนดขั้นตอนการได้มาหรือการพัฒนาวิธีการ/นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนการนำนวัตกรรม ไปใช้ การตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรม การปรับปรุงนวัตกรรม และนำครูไปศึกษาดูงานจากแหล่ง วิทยากรเพื่อนำความรู้มาสร้างและพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

2.4 ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติ หรือการแสดงออกของผู้บริหารในการเป็นที่ปรึกษาหรือประสานงานให้มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ การนำวิธีการ/นวัตกรรมไปทดลองใช้ การระบุถึงลักษณะของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มเป้าหมายใน การวิจัย ขั้นตอนการใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหา การเก็บรวบรวมข้อมูล และแนวทางการวิเคราะห์ ข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

2.5 ด้านการสรุปผล หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงออกของ ผู้บริหารในการเป็นที่ปรึกษาหรือประสานงานให้มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำการเขียนรายงานการทำ วิจัยในชั้นเรียนบทที่ 1 - 5 การเขียนข้อเสนอแนะและสร้างแนวทางเพื่อการปฏิบัติงานในการทำวิจัยใน ชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง การเขียนบทคัดย่อ นิเทศ ติดตามผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้เกิด ความสำเร็จ และให้การยกย่อง ชมเชย และให้ขวัญกำลังใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

3. ด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครู หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงผลของผู้บริหารในการช่วยเหลือ แนะนำ กระตุ้นและสนับสนุนครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 เพื่อพัฒนางานวิจัยใน 2 ด้าน คือ ด้านการใช้ผลการวิจัยและด้านการเผยแพร่

3.1 ด้านการใช้ผลการวิจัย หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงผลของผู้บริหารในการให้โอกาสครูนำงานวิจัยในชั้นเรียนไปเป็นผลงานในการขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้น ให้ครูนำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ให้ครูนำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ให้ครูผู้ทำวิจัยเป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุม สัมมนาด้านการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และให้ความดีความชอบแก่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

3.2 ด้านการเผยแพร่ หมายถึง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการแสดงผลของผู้บริหารในการช่วยเหลือการเผยแพร่นวัตกรรมโดยการจัดนิทรรศการทางวิชาการในโรงเรียน ผลงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเข้าร่วมจัดนิทรรศการนอกสถานศึกษาตามโอกาสต่าง ๆ อำนวยความสะดวกในการเผยแพร่ นวัตกรรม ไปยังใน โรงเรียนเครือข่ายหรือเขตพื้นที่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อำนวยความสะดวกในการส่งผลงานวิจัยในชั้นเรียนเข้าประกวดเพื่อรับรางวัลระดับกลุ่มจังหวัด/ระดับภาค และอำนวยความสะดวกในการส่งผลงานวิจัยในชั้นเรียนเข้ารับการคัดสรรเพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับประเทศของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

ครู หมายถึง ผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้บริหาร หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษา/โรงเรียนหรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งผู้บริหาร ที่ให้การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

การรับรู้ของครู หมายถึง การที่ครูรู้และเข้าใจหรือรับทราบข้อมูลโดยวิธีการใดก็ตามเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 แสดงออกโดยการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คุณลักษณะของผู้บริหาร หมายถึง สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการบริหารงาน

ประสบการณ์ในการบริหารงาน หมายถึง หมายถึง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจนถึงปัจจุบัน ของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

วิทยฐานะ หมายถึง ตำแหน่งทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา/โรงเรียนหรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งแสดงถึงการมีวิทยฐานะ ปฏิบัติการ ความชำนาญการ ความชำนาญการพิเศษ ความเชี่ยวชาญ ความเชี่ยวชาญพิเศษในทางวิชาการ ของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

ขนาดของโรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยแบ่งตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2545 ประกอบด้วย

โรงเรียนขนาดเล็ก	นักเรียนไม่เกิน 120 คน
โรงเรียนขนาดกลาง	นักเรียน 121 - 300 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่	นักเรียน 301 คนขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูว่าอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูต่อไป
2. ทำให้ทราบระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูว่าผู้บริหารที่มีคุณลักษณะ ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียนต่างกัน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูต่อไป
3. ผู้บริหาร โรงเรียน ได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เพิ่มขึ้น
4. ทำให้ผู้บริหาร โรงเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รู้บทบาทของตนเองและมองเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
5. เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือสถาบันที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารงานวิชาการในด้านการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการบริหารงานบุคคลในด้านการให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ครูเป็นครูมืออาชีพอย่างแท้จริง